

I sag nr. 62:

Skagen Antennelaug ved formanden P.M. Sørensen, Skagen

mod

Eurosport Sales Organisation,
S.C.S, Boulogne, Frankrig

Blev af nævnet angående vederlag for benyttelse af litterære og kunstneriske værker samt fotografier (Tvangslicensnævnet) den 15. november 1994 afsagt sålydende

kendelse:

Ved lov nr. 274 af 6. juni 1985 indføjedes som § 22 a i Ophavsretsloven en bestemmelse, hvorefter værker, som udsendes i radio eller fjernsyn, måtte fordeles over kabelanlæg og vidersendes ved hjælp af radioanlæg, når dette skete uden ændringer og samtidig med udsendelsen. Ophavsmanden skulle dog have krav på vederlag, som om fornødent fastsættes af Tvangslicensnævnet, jf. den ændrede lovs § 54, stk. 1.

Ved lov nr. 231 af 8. april 1992 ændredes lov om radiokommunikation bl.a. således, at oprettelse og drift af modtagere for programstof, der sendes via satellit bestemt for direkte modtagning hos almenheden eller med kabelfordeling for øje, kan ske uden tilladelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992 § 1, stk. 1, nr. 3. I bemærkningerne til det pågældende lovfor-slag blev det i denne forbindelse anført, at der herved ville være ligestilling mellem programstof, der sendes via DBS-satellit (Direct Broadcast Satellite) og via KMK-satellit (kommunikations-satellit).

Ved lov nr. 1065 af 23. december 1992 om radio- og fjernsynsvirk-somhed blev det bl.a. bestemt, at "spredning af programmer" i

denne lov omfatter udsendelse af programmer ved hjælp af radioanlæg, således også kommunikations satellit, samt fordeling af programmer ved hjælp af kabelanlæg til private beboelser, som foregår uden nogen samtidig udsendelse over radioanlæg, jf. nu lovbekendtgørelse nr. 578 af 24. juni 1994 § 2. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget var det et hovedformål med dette at tilvejebringe bedre overensstemmelse mellem lovens indhold og den teknologiske udvikling, navnlig på satellitområdet.

Kulturministeren har endvidere den 9. februar 1994 fremsat forslag til lov om ophavsret bl.a. indeholdende bestemmelser om satellitter, men dette lovforslag er ikke færdigbehandlet i Folketinget.

I præamblen til Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelser via satellit og viderespredning pr. kabel (SAT/CAB Direktivet) punkt 6, siges det, at i ophavsretlig henseende behandles tilgængeliggørelse for almenheden via direkte sendende satellit således for tiden forskelligt fra tilgængeliggørelse for almenheden via kommunikationssatellit; da individuel modtagelse af udsendelser fra begge satellittyper i dag er mulig og økonomiske overkommelig, er der ikke længere nogen begrundelse for denne forskel i den retlige behandling. Ifølge forslaget til dette direktiv af 11. september 1991 siges det endvidere, at modtagelse af programsignaler, der spredes via kommunikationssatellit, i ophavsretlig henseende hidtil har ført en skyggetilværelse, og den telekommunikationsretlige sondring er blevet bibeholdt i ophavsretslovgivningen.

Under denne tvist har klageren Skagen Antennelaug ved formanden P.M. Sørensen, Skagen, påstået indklagede Eurosport Sales Organisation SCS, Boulogne, Frankrig, tilpligtet at anerkende, at der af Tvangslicensnævnet meddeles klageren tilladelse til at distribuere programmet Eurosport i det klageren tilhørende fællesantenneanlæg i Skagen.

Indklagede, der efter det oplyste udsender en TV-kanal i ukodet form via kommunikationssatellitten ASTRA 1 A, hvorfra den kan modtages af enhver, der er i besiddelse af en parabolantenne, som rettes mod den pågældende satellit, har påstået klagen afvist som faldende uden for Tvangslicensnævnets kompetence.

Ved en af fogedretten i Skagen den 4. november 1993 afsagt kendelse, som den 7. april 1994 er stadfæstet af Vestre Landsret, har fogedretten forbudt klageren at kabel distribuere programmet Eurosport, der udsendes af indklagede, og har pålagt klageren at afbryde kabel distributionen af programmet ved hovedforbindelsen på antenneanlægget.

Nævnet skal udtale:

Nævnets kompetence er fastlagt ved bestemmelsen i ophavsretslovens § 54. Efter lovens § 54, stk. 1 har nævnet kompetence for så vidt angår udsendelser inden for området af ophavsretslovens § 22 a, og det fremgår af forarbejderne, at der herved er draget en grænse mellem rundspredende satellitter og kommunikationssatellitter, til hvilken sidste gruppe indklagedes satellit hører, og denne opdeling er ikke bortfaldet ved den senere tekniske udvikling. Selv om der har været overvejelser om at ændre afgrænsningen for § 22 a i overensstemmelse med den tekniske udvikling, finder nævnet ikke grundlag for at antage, at der af lovgivningsmagten med ændring af lovgivningen inden for ophavsretten er truffet bestemmelse om at sidestille kommunikationssatellitter med rundspredende satellitter i henseende til nævnets kompetence. For så vidt angår nævnets kompetence efter ophavsretslovens § 54, stk. 2, hvorefter nævnet har kompetence til at meddele tilladelse for rettigheder efter § 48, stk. 1, må anvendelsesområdet for § 54, stk. 1 og stk. 2 være sammenfaldende, således at nævnet ikke har kompetence til at meddele tilladelse efter § 48 uden for området af § 22 a.

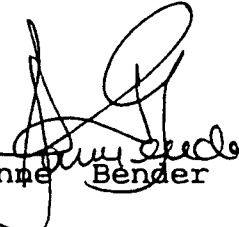
Herefter vil sagen være at afvise fra nævnet.

Thi bestemmes:

Denne sag afvises.

Asger Thylstrup

Mogens Munch

Hanne Bender